

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

Lætitia
huius ex-
cessus sig-
num fami-
liaritatæ
Dei.

Isai. 51. 3.

Gaudium
hoc opti-
mum.
Epist. 114.
f. Ioan. 16.
12.

Homil. 89.
in Matt.

Lib. de Vir-
gin. c. 57.
Homil. 69.
in Matt.

In Psal. 37.

gnetur, vt nullus hosti pateat transitus: talem, inquam, populum mundus dicat beatum, ego autem eum *populum beatum dicam, cuius Dominus Deus eius*; & eum, qui expertus est, quid sit in Domino gaudere & in eius obsequio præ gaudio exultare & salire. Hic enim lætitiæ excessus indicium magnæ est magnæ cum Deo familiaritatæ; in quo reliqua omnia habebit, quæ locupletare ipsum, & protegere possunt. Talis est populus Religiosus, quod iudicio mundi est tanquam desertus & inhabitatus locus, & omni solatio vacuus. Sed valde decipitur: nam e *Dominus Deus*, vt Isaias dixit, *pro desertum Sion, quasi delicias; & solitudinem eius, quasi hortum Domini Gaudium lætitiâ inuenietur in ea. gratiarum actio, & vox laudis*; Et vt omnia simul dicam pro gaudio mundi datur ei gaudium in Spiritu sancto, ided ita appellatur, quod ab ipso Spiritu sancto oriatur, qui per excellentiam paracletus & consolator dicitur. Quod ostendit ipse, dum seruis suis tale solatium adfert, quod huius gaudij sit materia: cum quo si gaudium ex rebus huius mundi ortum conferatur, non est nisi vmbra quædam lætitiæ. Illud gaudium (vt S. Bernardus) est vnicum & verum quod provenit non ab aliqua creatura, sed ab ipso Creatore: *f. quod cum possideris, nemo tollet a te*, cum quo omni lætitiâ collata, tristitia est, omnis iucunditas, dolor; quidquid dulce, amarum; quod pulchrum, turpe; & quidquid exhilarare potest, molestum est, & importunum; & vt S. Chrysostomus ait, quod interese inter Angelos magis suavitæ & concentu cantantes, & porcellos grunientes, se seq; in luto spurcantes: hoc interest inter Religiosos, qui in rebus Dei sui delectantur & gaudent; & sæculares homines, qui exultant in rebus huius mundi.

Hoc ipsum melius adhuc intelligetur, si causas huius gaudij perpendamus, quod Spiritus sanctus Religiosis communicat, quas breuiter ad tres fontes reducemus, vnde illud promanat.

§. I.

P R I M A C A V S A est, quod Religio cum tribus suis Castitatis, Pauper-tatis, & Obedientiæ votis, omnes remoueat occasiones innumerarum tristitiarum ac molestiarum, quas sustinent sæculares, quæ (eodem Sancto Chrysostomo teste) aded sunt grauës & molestæ; vt nullus id satis alioqui possit, præter ipsos, qui eas ferunt ac deuorant: idem enim est discrimen inter sæcularem & Religiosam vitam, quod inter mare tempestuosum, & portus tranquillitatis: nã etsi vita sæcularis aliqua habeat gaudia; sed illarum (vt ait S. Basilius) permixta sunt multo grauioribus molestijs; & ipsius matrimonij delectationes facile submergantur & superantur ab immensis oneribus & molestijs, quas secum adfert. Quod si diuitiæ aliquam adferant lætitiâ; sollicitudo easdem comparandi; ac defendendi ab inuidijs hostium plurimum cruciat. à quibus omnibus expeditus est status Religiosus: quod

si mu-

danis delicijs caret: hoc ipsum eum disponit ad ampliora Spiritus sancti gaudia accipienda. Nam (vt S. Gregorius ait) nō potest anima esse, sine aliqua voluptate. Quod si ob Dei amorē terrenas delicias reijcit; mox recipit caelestes.

Hinc *Secunda* oritur huius gaudij causa, bona scilicet ac pura conscientia à culpis & amaritudine libera. Nam quemadmodum in mundo nullus est crudelior & intolerabilior cruciatus, quàm sit malæ conscientia, quàm Sapiens a *timidam, perturbatam*, sui que ipsius carnificem appellat: ita nulla est magis cordialis lætitia, quàm sit bonæ cōscientiæ: b *de cuius testimonio* gloriatur Apostolus, ob *simplicitatem & sinceritatem*, quam in ea animaduerteat. Et cum vita Religiosa ad eod studeat huic puritati comparandæ, & remouendis occasionibus in aliquas culpas incidendi: idē magna afficitur lætitia ex bonorum operum exercitio. Nam (vt S. Leo Papa dicit) necesse est animam bonis Exercitijs exhilarari; & libenter id facere, ex quo scit, se post factū exhilarandam. Et quamuis non desit labor aliquis in operibus Religiosis eadem tamen (vt S. Chryostomus ait) tot delicijs conscientiam replent, vt nulla possit lingua eas explicare: nihil enim suauius bonā conscientia, & bona spe: cuius suauitas prouenit ab Spiritu sancto, à quo eius bonitas, puritasque procedit.

Ex duabus prædictis causis *tertia* oritur, quam S. Chryostomus insinuat, spes scilicet in Deo, & fiducia in gubernatione diuinæ Prouidentia, in cuius manus se proijcit Religiosus, confidens, quod ille sit ipsius rebus prospexiturus. Ex quo magna ei securitas, & quies cum magna lætitia prouenit. Nam, vt Salomon ait: *csecure mens, quasi inuge conuiuium*, in quo plurima sunt, quæ hominem exhilarent. Ac propterea d *non contristabit iustum quidquid ei acciderit*: testimonio enim bonæ conscientia omnem expellit tristitiam; & gaudio illo spei, quam repositam habet in omnipotente suo tutore ac reparatore: in quo e *Hypocrita* & mundanus homo, vt dicitur in Iob, *non poterit delectari*, nec animu in habebit, vt illam in auxilium sibi venire petat. *si autem cor nostrum* (ait S. Ioannes) *non reprehenderit nos fiduciam habemus ad Deum*; & *quidquid petierimus, accipiemus ab eo*.

Ex Quo fit, vt oratio sit *quarta* huius lætitia cordis causa: Religiosi enim ob conscientiam suam bonam, audent cum Deo familiariter agere, & in Orationis Exercitia incumbere: in quibus diuina eius maiestas (vt ait Iaias) *glorificat eos, qui ascenderunt in montem sanctum* perfectionis Euangelicæ; & habitant in domo Religionis, quæ est *domus Oratonis*: ad quam exercendam Religio est dedicata. Ad eam accedit Spiritus sanctus, et ius donum est orare cum gemitibus inenarrabilibus; suaq gaudia in tanta copia communitat, vt iplas etiam lacrymas iucundas reddat, ac lætas. Nam (vt S. Augustinus ait) *deleiores sunt orantibus lacrymæ, quàm sint cibi comedentibus*.

In Iob, c. 2.
10. in id aut
poterit in
Omnipotente
delectari:

2.

2 Sapien 17.
10.
b2 Cor. 1. 12.

Serm 4. de
eiunio 7.
mensis
Etom 6.
ad populū.

3.

fiducia in
Deo causa
gaudij.

c Prou 15 15
d cap. 12. 21.

e Iob. 27 1.

f. Ioa 3. 21.

4.

Oratio
causat gau
dium cor
dis.
g Iaias 56.

In Psal 127

S. Bernar-
dus Sermo.
8. in Cantica

5.

h. Psal. 132. 1

Quod si tam incundum est flere cum Christo; quid erit eodem ipso frui & ingredi in cellaria preciosorum eius vinorum; & ibi inebriari vino, quod lætificat cor hominis? quod præstat ipsa oratio.

Huc accedit *quinta* huius gaudij causa, coniunctio scilicet amoris & caritatis mutue inter ipsosmet Religiosos vnde provenit, ut omnes quæ sint, ac contenti: solentes sese & adiuuantes mutuo. Ut propterea dixit David: *h. quam bonum & quam incundum est habitare fratres in unum.* Vbi tantem fratres magis coniuncti viuunt, quam in Religione? cuius vitio mors carnis & languinis est; sed fructus Spiritus sancti, amore suo illos viuunt & cuius fraternitas est in Christo fundata in sanctitate vitæ, cui tantæ foror vera lætitiæ coniungitur. Si iucundum est multos habere fideles amicos; versari cum bonis; agere cum sapientibus; omnes amare, & ab omnibus amari: ubi hoc melius & exactius inuenitur quam in ipsa Religione? quædo illa in suo seruore perseverat, eò quod sit Christus in medio eorum incundam, ac lætam reddens seruatorum suorum societatem.

6.

Colla 11. c. 9

Cant. 1. 4.

DENIQUE accedit bona consuetudo, quæ in vita Religiosa facile acquiritur. Et quoniam à diuina gratia adiuta conuertitur in naturam: maximam reddit in agendo facilitatem, cum tanta animi lætitiâ, ut (teste Cassiano) iucissimum reputaret cruciatum, vel ad momentum à virtutibus recedere vitij aliquibus maculari. Præterea nunc alias causas, quas postea adhibemus; & solum addo: quod quamuis non semper huiusmodi Spiritus sancti gaudia percipiuntur in ea abundantia, quam diximus; vel ipsa tamen memoria, quod ea aliquando delibauerimus; aut spes eadem degustandi, læticiat, ad cor magna lætitiâ replendum, dicendo cum sponsa: *exultabimus & lætabor in te, memores uerberum tuorum super vinum.* Hoc est, memores lætitudinum celestium consolationum, quas filijs tuis soles indulgere, eos que uerbera tua nutrire, quæ absque vlla comparatione sunt suauiora vino quorumcumque deliciarum ac voluptatum, quas mundus dare potest; & omnibus, quæ in ipso inueniuntur, quare non mirum est si vinum hoc effundimus, & fallacibus eius voluptatibus renunciemus; ut iucundissimo tunc lacte fruamur, quo soles Religiosos recreare & exhilarare.

s. II.

EX HIS QUÆ diximus, colligere licet stupendum Providentiæ cunctis consilium, in hoc genere Vocationis ad statum Religiosum. Videmus enim aliquorum duritiem, ad credendam spiritualium huiusmodi gaudiorum magnitudinem; & difficultatem, ad quærendam Evangelicam perfectionem, ex qua gaudia illa procedunt; eò quod illi valde sint addicti ac terrenis voluptatibus deprauati: utitur erga illos liberalitate & misericordia sua, præbens eis aliquam eorum guttam delibandam, ut mellis illius dul-

cedo